

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

08 noiembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată în componența:

președinte

Țurcan Anatolie

judecători

Talpă Boris

Eremciuc Ghenadie

a examinat admisibilitatea recursurilor declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Bodareu Octavian și avocatul Gubceac Dmitrii, în numele părții vătămate SRL „Gloria-Qvarc”, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 06 octombrie 2022, în cauza penală privindu-l pe

Banuh Victor Xxxxx, *născut la 08 octombrie 1993, originar și domiciliat în r. Edineț, s. Gașpar.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.02.2019 – 12.09.2019;

Instanța de apel: 05.11.2019 – 10.02.2021 și 26.01.2022 – 06.10.2022;

Instanța de recurs: 01.04.2021 – 29.11.2021 și 19.12.2022 – 08.11.2023.

Asupra recursurilor declarate, completul de judecată

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul central, din 12 septembrie 2019 Banuh Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 251 Cod penal la amendă în mărime de 1400 unități convenționale, echivalentul a 70000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitatea de întreprinzător pe un termen de 1 an.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul SRL „Gloria-Qvarc” 91560 lei cu titlu de prejudiciu material și 5000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

2. Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, prima instanță a constatat că Banuh Victor, fiind conducătorul GȚ „Banuh Victor Victor”, la 29 iunie 2017 a încheiat cu SRL „Gloria-Qvarc” un contract de gaj, prin care SRL „Gloria-Qvarc” având calitate de creditor gajist și GȚ „Banuh Victor Victor”, având calitate de debitor gajist, a cărui obiect îi constituie datoria față de creditorul gajist a sumei de 365000 lei care stă la baza contractelor de vânzare-cumpărare nr. 79/2 din 17.05.2017 și respectiv nr. 79/1 din 28.12.2016 încheiate între SRL „Gloria-Qvarc” și GȚ „Banuh Victor Victor” prin care creditorul gajist s-a obligat să achite creanța până la data de 05.09.2017, debitorul gajist a depus în gaj creditorului gajist

producția agricolă roadă anului 2017 și anume 111 tone de producție de floarea soarelui de pe suprafața de 74 ha amplasate în s. Gașpar, r. Edineț, și 87 tone de producție de grâu de pe suprafața de 35 ha amplasate în s. Gașpar, r. Edineț. Costul total al producției agricole gajate roadă anului 2017, constituind 763000 lei.

Astfel Banuh Victor cunoscând cu certitudine precum că roadă anului 2017 și anume floarea soarelui: de pe 74 ha în volum de 111 tone este gajată la SRL „Gloria-Qvarc”, nerespectând prevederile clauzelor contractuale nr. 2.4) lit. b), d), e) din contractul de gaj nominalizat, precum și neavând acordul creditorului gajist să înstrăineze bunurile gajate altor persoane până la onorarea obligațiunilor sale, în mod intenționat la 21 august 2017 a încheiat un contract de gaj cu SRL „Organic Protect” prin care a pus în gaj 100 tone de floarea soarelui de pe suprafața de 50 ha, roadă asupra căreia deja era instituit gajul la SRL „Gloria-Qvarc”.

Mai mult ca atât Banuh Victor, acționând din numele GȚ „Banuh Victor”, a înstrăinat roada anului 2017 de floarea soarelui, gajată la SRL „Gloria-Qvarc” următorilor agenți economici după cum urmează: la 27 septembrie 2017 SRL „Agorista Agricolă” 14590 kg, floarea soarelui în sumă de 71826,90 lei; la 29 septembrie 2017 SRL „Diazchim” producție de floarea soarelui în cantitate de 17433 kg, la prețul de 101111,40 lei; la 01 octombrie 2017 SRL „Organic Protect” producție de floarea soarelui în cantitate de 20529 kg, la prețul de 115988,85 lei; la 10 octombrie 2017 SRL „Molgranum” producție de floarea soarelui în cantitate de 17000 kg, la prețul de 96900 lei; la 30 octombrie 2017 SA „Rediul Mare” producție de floarea soarelui în cantitate de 3644 kg, la prețul de 20304 lei; la 11 octombrie 2017 SRL „Molgranum” producție de floarea soarelui în cantitate de 10439 kg, la prețul de 59502,30 lei.

Ca consecință a înstrăinării bunurilor sus-indicate gajate la SRL „Gloria-Qvarc” i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 365000 lei.

Aceste acțiuni ale inculpatului, prima instanță le-a încadrat în baza art. 251 Cod penal – *înstrăinarea în cazurile nepermise de lege a bunurilor gajate, utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri și care era obligat, conform legii, să asigure integritatea lor.*

3. Sentința, în termen, a fost atacată cu apel de către avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului Banuh Victor, care în motivare a invocat că în acțiunile inculpatului nu se întrunesc elementele componenței de infracțiune.

La caz, instanța superficial a cercetat materialele aduse în apărare, ea neexpunându-se asupra faptului că producția anului 2017 obținută de GȚ „Banuh Victor Victor” și gajată SRL „Gloria-Qvarc” a fost păstrată de GȚ „Banuh Victor Victor” până în ianuarie 2019.

Totodată, la acțiunea civilă au fost anexate facturi care nu fac parte din contractul de vânzare-cumpărare nr. 79/1 din 28.12.2016 și anume: factura fiscală seria AAA 0409347 din 30.09.2016 cu suma de 33374,45, factura fiscală seria AAA 0410188 din 31.10.2016 cu suma de 27057,73 lei, factura fiscală seria AAA 0410591 din 30.11.2016 cu suma de 34067,44 lei și 100000 lei.

Drept urmare, a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Banuh Victor să fie achitat

de învinuirea adusă pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 februarie 2021 a fost respins ca nefondat apelul și menținută sentința fără modificări.

4.1. Judecând apelul, instanța a conchis că învinuirea adusă lui Banuh Victor și-a găsit confirmare pe deplin și că starea de fapt concordă cu cea de drept, fiind făcută o corectă calificarea a acțiunilor infracționale în baza art. 251 Cod penal.

Astfel, soluția de condamnare a rezultat din declarațiile reprezentantului părții vătămate SRL „Gloria-Qvarc”, Gubceac Dumitru, plângerea depusă de avocatul Dumitru Gubceac în interesele SRL „Gloria-Qvarc” cu anexe din 30.11.2017, certificatul de înregistrare a GȚ „Banuh Victor”, contractul de vânzare-cumpărare din 28.12.2016 încheiat între SRL „Gloria-Qvarc” și GȚ „Banuh Victor”, facturi fiscale, contractul de gaj din 29.06.2017 încheiat între SRL „Gloria-Qvarc” și GȚ „Banuh Victor”, certificatul cu privire la deținerea terenurilor arabile în arendă din 22.06.2017, procesul-verbal de consemnare a declarațiilor lui Banuh Tatiana din 31.10.2017, contractul de gaj nr. 17-16 din 19.04.2017 încheiat între SRL „Agarista Agricola” și GȚ „Banuh Victor”, contractul de gaj OA/BV-G din 21.08.2017 încheiat între SRL „Organic Protect” și GȚ „Banuh Victor”, contractul de fidejusiune nr. 79 din 17.05.2017, cerere de chemare în judecată din 06.11.2017, încheierea de punere sub sechestru din 26.12.2017, hotărârea Judecătoriai Edineț sediul Central din 29.05.2018, încheierea Judecătoriai Edineț sediul Central de anulare parțială a sechestrului din 26.04.2018, decizia Curții de Apel Bălți din 09.10.2018, cererea de chemare în judecată în cadrul procesului penal din 14.11.2018 depusă de SRL „Gloria-Qvarc” către Banuh Victor, declarațiile inculpatului, hotărârea Judecătoriai Edineț, sediul Dondușeni, din 28.06.2019.

În urma cercetării probelor enunțate, instanța de apel a conchis că inculpatul și-a asumat responsabilitatea pentru păstrarea bunurilor enumerate în contractul de gaj.

Din cauza neonorării obligațiilor contractuale de vânzare-cumpărare a produselor petroliere, Banuh Victor era obligat să prezinte bunurile gajate la SRL „Gloria-Qvarc” în scopul stingerii obligațiilor contractuale.

Din cauza, că inculpatul a înstrăinat în cazurile nepermise de lege și a utilizat în alte scopuri bunurile gajate s-au acumulat datoriile nerambursate și la moment este constatat un prejudiciu material considerabil (*prejudiciul material existent indiferent de faptul dacă a fost adus în rezultatul unui contract de împrumut sau a unui contract de schimb cum este invocat în pledoariile avocatului*) cauzat creditorului gajist SRL „Gloria-Qvarc” în sumă de 91560 lei (*consecințele criminale*).

Precum și existența legăturii cauzale dintre „înstrăinarea în cazurile nepermise de lege a bunurilor gajate, utilizarea lor în alte scopuri” și datoriile nerambursate.

Nu poate să pună la îndoială modalitatea comiterii infracțiunii din învinuire prin „înstrăinarea în cazurile nepermise de lege a bunurilor gajate, utilizarea lor în alte scopuri”, deoarece inculpatul n-a invocat nici un motiv argumentat asupra

faptului că bunurile gajate au ieșit din posesie independent de voința lui Banuh Victor (exemplu: furt, deteriorări, etc), iar în instanța de judecată reprezentantul legal a părții vătămate n-a menționat despre faptul, că inculpatul l-ar fi înștiințat despre ieșirea din posesia inculpatului a bunurilor gajate în circumstanțe ce nu depind de voința debitorului gajist.

În aceste împrejurări, a considerat că cele invocate de apelant sunt declarative și în contradicție cu aspectele de fapt a cauzei, or probele cercetate dovedesc pe deplin vina inculpatului în faptele incriminate, iar sentința atacată corespunde tuturor prevederilor legii penale și este întemeiată. Simplul dezacord a apărării cu depozițiile date de către reprezentantul părții vătămate și cu probele cercetate, indicând situația potrivit relatărilor personale nu pot fi luate în considerație, deoarece nu s-a constatat incriminarea pe nedrept a inculpatului, mai ales că contractul de gaj încheiat între părți este valabil, astfel Banuh Victor nu putea acționa de sine stătător.

De asemenea, prima instanță a făcut o corectă individualizare a pedepsei aplicate lui Banuh Victor, neconstatându-se temeiuri de casare a sentinței, din oficiu.

5. Recurs ordinar a declarat avocatul Odobescu Ghenadie, în numele inculpatului Banuh Victor care, invocând existența erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

În susținerea cererii titularul a indicat temeiurile de fapt și de drept ale apelului, suplimentar arătând că instanța de apel nu s-a expus asupra probelor anexate la cererea de apel. Mai mult, instanțele nu au verificat existența reală a unei datorii, or acțiunea civilă depusă în cadrul dosarului penal este a 3 la număr, existând și hotărâre de judecată adoptată de instanța civilă.

6. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29 noiembrie 2021 s-a dispus admiterea recursului, casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei, de aceeași instanță, în alt complet de judecată.

6.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța de recurs, drept temei de casare totală, a deciziei a arătat:

- motivarea vagă și prin fraze generale a hotărârii, rezultată din preluarea soluția primei instanțe, fără a corobora, în sensul art. 101 Cod de procedură penală, probele aduse în susținerea învinuirii și cele prezentate în favoarea achitării inculpatului;

- vicierea procedurii de examinare a apelului, întrucât, probele anexate în vol. I la f.d. 78-79, 102, 103, 158, 159, 160-162, 163, 168-169, 181-182, 211, 212-226 cât și cele din vol. II de la f.d. 3-9 nu și-au găsit reflectare și analiză în textul hotărârii, nefiind cercetate nici probele anexate la cererea de apel. De asemenea, instanța de apel nu a purces la audierea părților, ci doar a dat citire declarațiilor făcute de către acestea în primă instanță, fapt ce contravine principiilor contradictorialității și nemijlocirii;

- îngrădirea dreptului la un proces echitabil prin refuzul audierii executorului judecătoresc Lungu Cristina, în calitate de martor;

- instanța de apel a menținut fără modificări sentința instanței de fond, fără a se expune asupra temeiniciei-netemeiniciei tuturor motivelor invocate în cererea de apel, ele constituind fondul apelului.

7. Rejudecând cauza, Curtea de Apel Bălți prin decizia din 06 octombrie 2022, a admis apelul, a casat sentința și a pronunțat o hotărâre nouă, prin care, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, a dispus achitarea lui Banuh Victor, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiune civilă a fost respinsă ca nefondată.

7.1. Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a statuat că, recolta de floarea soarelui din anul 2017, a constituit obiectul unui litigiu civil dintre SRL „Gloria-Qvarc” și GȚ „Banuh Victor Victor”, care a avut finalitate la 27.02.2019. Astfel, prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27.02.2019, s-a reținut că, producția de floarea soarelui pentru anul 2017 a GȚ „Banuh Victor Victor” a fost depozitată la ÎCC „Rediu-Mare” SA și ulterior livrată către SRL „Gloria-Qvarc” prin factură fiscală, însă, recepționarea ei a fost refuzată pe motiv că, la compartimentul „preț” nu au fost respectate cerințele contractuale și nu a fost calculat corect prețul pentru floarea soarelui, astfel nefiind indicată cantitatea corectă a producției agricole, care trebuia transmisă în proprietatea ei, în temeiul clauzelor contractuale și gospodăria țărănească nu a fost informată într-un mod previzibil despre o altă modalitate de executare a obligațiilor asumate, decât cea impusă prin contractul nr. 79/1 din 28.12.2016 și contractul nr. 79/2 din 17.05.2017.

Prin urmare, producția de floarea soarelui a GȚ „Banuh Victor Victor” pentru anul 2017, a fost sechestrată timp de trei ani și abia în luna ianuarie a anului 2019, s-a început înstrăinarea ei în contul pretinsei datorii. Tot prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27.02.2019, s-a constatat că, SRL „Gloria-Qvarc” nu a dat dovadă de bunăcredință contractuală prin schimbarea unilaterală a modului de executare a obligațiilor contractuale și nu a ținut cont de interesele celeilalte părți din contract, ceea ce denotă faptul că inculpatul a întreprins măsuri de executare a obligațiilor contractuale și a pus la dispoziția părții vătămate bunurile gajate.

Tot prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27.02.2019, a fost respinsă și cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Gloria-Qvarc” împotriva GȚ „Banuh Victor Victor”, privind încasarea datoriei ce rezidă din neexecutarea contractului de gaj, or, SRL „Gloria-Qvarc” nu a putut demonstra în instanță neexecutarea obligațiilor contractuale de către gospodăria țărănească.

Cele invocate supra au fost confirmate și prin declarațiile martorului Bordeianu Marcela, care a declarat că, activând în calitate de executor judecătoresc, a exercitat executarea silită a titlului executoriu de încasare a datoriei din contul GȚ „Banuh Victor Victor” în beneficiul SRL „Gloria-Qvarc” în baza contractelor nr. 79/1 din 28.12.2016 și contractul nr. 79/2 din 17.05.2017, obiect al învinuirii înaintate inculpatului Banuh Victor, punând sechestrul pe producția de floarea soarelui a anului 2017 și în privința producției date au fost aplicate prevederile art.

125 Cod de executare și anume vânzarea bunurilor sechestrate, fiind obținută suma de 196.209,85 lei.

Tot din declarațiile martorului Bordeianu Marcela, instanța de apel a reținut că, la momentul intentării procedurii de executare silită a documentului executoriu prezentat de partea vătămată SRL „Gloria-Qvarc”, în posesia gospodăriei țărănești, conduse de inculpatul Banuh Victor, a fost depistată producția de floarea soarelui a anului 2017, fiind aplicat sechestrul și ulterior vândută în condițiile art. 125 Cod de executare.

În aceste condiții, instanța de apel a concluzionat că, probele prezentate în sprijinul învinuirii nu au confirmat natura juridică penală a relațiilor stabilite între inculpat și partea vătămată, ceea ce denotă că probele părții acuzării nu coroborează între ele și nu pot fi reținute în susținerea învinuirii aduse.

7. Împotriva deciziei recurs declară procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian și avocatul Gubceac Dmitrii, în numele părții vătămate SRL „Gloria-Qvarc”.

7.1. Procurorul, invocând eroarea judiciară prevăzută de art. 427 alin (1) pct. 6) Cod de procedură penală (*în redacția Legii cu modificările ulterioare până la 01 septembrie 2023*), solicită casarea totală a deciziei și menținerea sentinței, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Astfel, recurentul menționează că, SRL „Gloria-Qvarc” a depus plângere împotriva lui Banuh Victor, în calitate de administrator a gospodăriei țărănești, și acțiunii civile pe motiv că acesta a înstrăinat gajul care ar fi acoperit creanțele față de SRL „Gloria-Qvarc”.

La fel, facturile fiscale anexate demonstrează că Banuh Victor, în perioada septembrie-octombrie, a livrat către agenți economici producția gajată, fără a avea acordul scris al creditorului gajist.

Mai mult, facturile datate cu octombrie 2017, potrivit cărora a fost achitată datoria prin livrarea producției gajate, nu infirmă acuzarea adusă, or producția gajată nu a fost livrată în volumul total, prevăzut în contractul de gaj, creanța nefiind stinsă.

Acest fapt rezultă din declarațiile martorului Bordeianu Marcela, probă ce greșit a fost apreciată de către instanța de apel.

Prin urmare, în acțiunile lui Banuh Victor se conține fapta de tănuire a bunurilor gajate de către o persoană ce era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor.

7.2. Avocatul Gubceac Dmitrii în recursul declarat în numele părții vătămate SRL „Gloria-Qvarc”, invocând eroarea judiciară prevăzută de art. 427 alin (1) pct. 6) Cod de procedură penală (*în redacția Legii cu modificările ulterioare până la 01 septembrie 2023*), solicită casarea totală a deciziei și menținerea sentinței.

În susținerea cereri de recurs, titularul menționează că instanța de apel a cercetat defectuos probele, dând apreciere și explicând o hotărâre judecătorească

civilă, dar nu s-a expus asupra probatoriului anexat la materialele cauzei, ignorând prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Mai mult ca atât, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că întru asigurarea contractului nr. 79/1 din 28.12.2016 și contractul nr. 79/2 din 17.05.2017, a fost încheiat contractul de gaj, iar obiectul gajului, în toamna anului 2017, a fost însușit de către terți. Acest fapt a avut loc deoarece inculpatul, în calitatea sa de conducător a gospodăriei țărănești, nu și-a onorat obligațiunile contractuale, înstrăinând bunurile asupra cărora SRL „Gloria-Qvarc” deținea un drept real.

8. Titularii recursurilor s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (*în redacția Legii cu modificările ulterioare până la 01 septembrie 2023*) și au depus cererile în termen.

9. Examinând admisibilitatea recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente:

Cu titlu preliminar, completul de judecată menționează că din interpretarea art. XI alin. (3) Legea nr. 246 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), din 31 iulie 2023, în vigoare din 01 septembrie 2023 rezultă că *recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului*, procedura de judecare urmând a fi efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală (*modificat prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare din 01 septembrie 2023*), instanța de recurs, examinând admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În speță, recurenții au depus recursuri până la 01 septembrie 2023, astfel că cererile se judecă în temeiurile în vigoare la data depunerii recursului.

Potrivit textului recursurilor, titularii fac trimitere la existența erorii judiciare prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală (*în redacția Legii cu modificările ulterioare până la 01 septembrie 2023*) – hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel dacă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Verificând legalitatea hotărârii atacate prin prisma celor invocate de recurenți, completul de judecată atestă că acestea nu și-au găsit confirmare și notează că temeiul la care se referă autorii recursului nu este aplicabil speței, iar hotărârea instanței de apel este în corespundere deplină cu prevederile art. 417 alin. (1) Cod de procedură penală, or ea cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului precum și motivele adoptării soluției respective, neconstatându-se fapte neconforme sau denaturate.

În sensul celor concluzionate, completul de judecată notează că primul temei de casare, invocat în speță, este valabil în situația în care instanța de apel, în a cărei obligație este de a se pronunța asupra tuturor motivelor invocate în apel, ele constituind fondul apelului și acestea trebuie examinate printr-o analiză obiectivă, completă și sub toate aspectele de fapt și de drept, fiind confruntate cu întreg materialul probator al cauzei. Această eroare judiciară ar putea fi invocată într-o eventuală cerere de recurs de către persoana ce și-a exercitat dreptul la atac a hotărârii, utilizând calea de atac apelul.

Așadar, pentru a exista eroarea judiciară *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel* este necesar ca aceasta să nu-și fi îndeplinit obligația de a rezolva fondul apelului, prin neexpunere asupra tuturor motivelor arătate de apelant în cerere.

La caz, apelant a fost apărarea, astfel că, eventual doar această parte, ar fi în drept să invoce existența erorii judiciare – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, în situația în care ar critica soluția adoptată.

Mai mult, indicând la prezența acestei erori judiciare, acuzarea nu a motivat care sunt considerentele ce permit afirmația că instanța de apel nu a rezolvat fondul apelului și asupra căror argumente ale apelantului nu s-a expus instanța de apel.

În aceste condiții, completul de judecată nu este în drept de a completa din oficiu motivele pe care s-ar întemeia o cerere de recurs, or potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Totodată, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art. 427 invocate în recurs (art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală).

La fel, temeiurile de casare – *hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar cât și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței* nu și-au găsit confirmare.

Aceste temeiuri pot fi aplicate în cazul în care nu s-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească, fiind necesară motivarea atât în fapt cât și în drept, precum și în cazul în care dispozitivul, parte esențială a hotărârii, nu corelează cu motivarea soluției adoptate, sau nu este concis, explicit și categoric și când instanța a făcut o apreciere eronată circumstanțelor ce reies din probele administrate.

Într-un prim aspect, completul de judecată menționează că motivarea unei hotărâri trebuie înțeleasă ca un silogism logic, de natură a explica inteligibil hotărârea luată, fapt ce presupune, o expunere a argumentelor fundamentale, care, prin conținutul lor sunt susceptibile să influențeze soluția.

De asemenea, motivarea unei hotărâri trebuie să fie clară și precisă, să se refere la probele administrate în cauză și să fie în concordanță cu acestea, să răspundă în fapt și în drept la toate aspectele incidente în cauză, să conducă în mod logic și convingător la soluția din dispozitiv. Or, motivarea soluției adoptate permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea și constituie o garanție a caracterului echitabil al procedurii judiciare și al respectării dreptului la apărare al părților (*hotărârea CtEDO Perez versus Franța*).

Cele enunțate supra rezidă din obligația motivării hotărârilor judecătorești cuprinsă în dispoziția art. 385-388, 394 și 415-417 Cod de procedură penală.

În speță, prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29 noiembrie 2021 a fost stabilit că sentința nu cuprinde o analiză a probelor administrate, prima instanță limitându-se doar la enumerarea mijloacelor de probă, fără a aprecia probele după intimitatea ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor, în ansamblul, și interconexiunea lor, fără a indica circumstanțele ce determină concluzionarea de admitere a învinuirii și de respingere a versiunii înaintate de apărare (*a se vedea f.d. 16, vol. III*).

Cât privește hotărârea instanței de apel, completul de judecată conchide că la rejudecarea cauzei instanța de apel a ținut cont de indicațiile obligatorii ale instanței de recurs, înlăturând erorile judiciare admise de către prima instanță.

Concomitent, instanța de apel a arătat temeiurile ce au dus la achitarea persoanei, dând apreciere probelor administrate de ambele părți și cercetate prin prisma principiului nemijlocirii și contradictorialității, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

De rând cu acestea, completul de judecată nu poate prelua argumentele avocatului-recurent că instanța de apel nu era în drept de a aprecia și explica o hotărâre judecătorească civilă, or aceasta a căpătat autoritatea lucrului judecat, fondul cauzei civile fiind în legătură causală cu cel al cauzei penale.

Deci, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior nu se cer a fi dovedite din nou, motiv pentru care reține concluzia instanței de apel precum că probele prezentate în sprijinul învinuirii nu au confirmat natura juridică penală a relațiilor stabilite între inculpat și partea vătămată, ceea ce denotă că probele părții acuzării nu coroborează între ele și nu pot fi reținute în susținerea învinuirii aduse.

În continuare, pentru a exista infracțiunea prevăzută de art. 251 Cod penal este necesar ca făptuitorul să se opună executării obligațiilor care rezultă dintr-un act oficial de aplicare a gajului.

La caz, aceasta nu a avut loc, de vreme ce marfa a fost livrată către SRL „Gloria-Qvarc” prin factură fiscală, însă a fost refuzată recepționarea pe motiv că la compartimentul „preț” nu au fost respectate cerințele contactelor și nu a fost calculat corect prețul mărfii, explicație ce nu a fost negată de către SRL „Gloria-Qvarc”.

Astfel, instanța de apel a stabilit în mod corect că, SRL „Gloria-Qvarc” nu a dat dovadă de diligență și bună-credință contractuală, schimbând unilateral modul de executare a obligațiilor contractuale, iar inculpatul Banuh Victor, în calitate de conducător a gospodăriei țărănești, a întreprins măsuri de executare a obligațiilor contractuale și a pus la dispoziția părții vătămate bunurile gajate. Mai mult, producția de floarea soarelui pentru anul 2017, a fost sechestrată timp de trei ani și abia în luna ianuarie a anului 2019, s-a început înstrăinarea ei în contul pretinsei datorii.

În concluzie, SRL „Gloria-Qvarc” nu a putut demonstra în instanță

neexecutarea obligațiilor contractuale.

Totodată, potrivit declarațiilor martorului Bordeianu Marcela, care a activat în calitate de executor judecătoresc, ea a exercitat executarea silită a titlului executoriu de încasare a datoriei din contul GȚ „Banuh Victor” în beneficiul SRL „Gloria-Qvarc” în baza contractelor nr. 79/1 din 28.12.2016 și contractul nr. 79/2 din 17.05.2017, obiect al învinuirii înaintate inculpatului Banuh Victor, iar la momentul intentării procedurii de executare silită a documentului executoriu prezentat de partea vătămată SRL „Gloria-Qvarc”, în posesia gospodăriei țărănești, conduse de inculpatul Banuh Victor, a fost depistată producția de floarea soarelui a anului 2017 și în privința producției date au fost aplicate prevederile art. 125 Cod de executare și anume vânzarea bunurilor sechestrate, fiind obținută suma de 196.209,85 lei.

Așadar, rejudecând cauza, instanța de apel, care este investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, s-a expus în hotărârea adoptată asupra învinuirii pe baza căreia cauza în privința învinutului a fost trimisă în judecată, a descris circumstanțele cauzei constatate și a enunțat temeiurile pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care au fost respinse probele aduse în sprijinul acuzării.

Prin urmare, deoarece hotărârea primei instanțe prezintă carențe la capitol motivarea soluției adoptate și expunere asupra argumentelor părților, iar cea a instanței de apel corespunde exigențelor legii procesual-penale, completul de judecată nu este în drept de a admite cerința recurenților și a casa decizia cu menținerea sentinței.

Tot în acest context, completul de judecată constată că ambii recurenți nu sunt de acord cu aprecierea probelor făcute de instanța de apel, însă simpla posibilitate de a exista două puncte de vedere asupra unei chestiuni nu este un temei pentru reexaminarea cauzei. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar când devine necesară ca urmare a unor circumstanțe ce au un caracter substanțial și obligatoriu, ceea ce la caz nu s-a dovedit (hotărârea CtEDO *Ryabykh versus Federația Rusia*).

În plus, completul de judecată reține că, procurorul în recursul declarat indică la circumstanțe ce depășesc limitele învinuirii (art. 325 Cod de procedură penală).

Astfel, Banuh Victor a fost învinuit în baza art. 251 Cod penal – *înstrăinarea în cazurile nepermise de lege a bunurilor gajate, utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri și care era obligat, conform legii, să asigure integritatea lor* – pe când procurorul în recursul declarat conchide că prin probele administrate se confirmă că în acțiunile lui Banuh Victor se conține fapta de *tăinuire a bunurilor gajate de către o persoană ce era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor*.

De asemenea, avocatul părții vătămate, indicând la prezența erori judiciare – *motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar* – nu a motivat care sunt considerentele temeiniciei afirmației și, așa cum s-a arătat mai sus, instanța de recurs nu este în drept de a completa din oficiu motivele pe care s-ar întemeia o cerere de recurs, în caz contrar s-a aduce atingere principiului contradictorialității.

În concluzie, hotărârea instanței de apel corespunde rigorilor legii, or în spiritul art. 6 CoEDO, motivarea unei hotărâri judecătorești are în mod deosebit scopul de a demonstra părții că a fost ascultată și astfel să contribuie la o mai bună acceptare a deciziei (*hotărârea Taxquet versus Belgia*), iar obligația instanțelor naționale de a-și motiva deciziile, nu poate fi înțeleasă ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument, or numai întrebările cele mai importante pentru rezultatul procesului necesită un răspuns special în hotărâre (*hotărârea Van de Hurk versus Olanda*).

În urma celor expuse, completul de judecată constată că în prezenta cauză nu se întrevide eroarea prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală (*în redacția Legii cu modificările ulterioare până la 01 septembrie 2023*) și ca urmare hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursurile declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

10. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală (*modificat prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare din 01 septembrie 2023*), completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursurilor declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Bodareu Octavian și avocatul Gubceac Dmitrii, în numele părții vătămate SRL „Gloria-Qvarc”, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 octombrie 2022, în cauza penală în privința lui **Banuh Victor Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Talpă Boris

Eremciuc Ghenadie